

er ved Bygninger af ringe Høide, at Dispensation bør meddeles, men at den ogsaa bør kunne meddeles ved Bygninger af større Høide, naar der sørges for en brandfri Indretning af Trappen. Forslaget under Nr. 4 til § 74 er væsentlig at betragte som en Redaktion eller rettere som en Berigtigelse af, hvad der staar i Lovudkastet, som det nu er. Det, som det har været Meningen at henlægge til Stadsbygmesterens Afgjørelse ved disse Ord: „alle derom opstaaende Spørgsmaal afgjøres af Stadsbygmesteren“, er aabenbart alene det, som ogsaa efter den tidligere Bygningslov var henlagt til hans Afgjørelse, nemlig om et vist Byggeforetagende maatte betragtes som en saadan Ombygning eller Tilbygning til en Bygning, at de nye Forfrifter i Bygningsloven maatte finde Anvendelse derpaa, men selvfølgelig har man ingenlunde ment at ville henlægge til Stadsbygmesterens Afgjørelse det rent retlige Spørgsmaal, om denne Lov i noget Tilfælde hjemler, og da i hvilke Tilfælde den hjemler, at dens Forfrifter faae Anvendelse, selv om der ikke er flet nogen Ombygning eller Tilbygning eller Nybygning. Dette Spørgsmaal, som er af rent retlig Natur, har det naturligvis ikke været Meningen at unddrage Domstolene, og Saadant vilde maaffe heller ikke ske, selv om den foreslaaede Forandring ikke vedtoges, men skal der foretages Forandringer i Loven, saa synes man ogsaa passende at kunne tage denne med. Forslaget under Nr. 5 sigter endelig ogsaa til en ren Berigtigelse. Man har i § 83 foreskrevet, at Paalæget om at rette det mod Bygningsloven stridende Foretagende, der har fundet Sted, skal gives til den, der har bevirket det ulovlige Forhold. Dette er en Forandring fra den tidligere Bygningslov, hvorefter Paalæget skulde rettes mod Eieren. Det maa nu vistnok billiges, at man har forladt dette Udtryk: „Eieren“, fordi det ikke er sagt, at den Byggende just er Eieren, men det meget vel kan være en Bruger, Forpagter eller en Anden. Men derimod er det ikke korrekt, naar man har forandret det derhen, at Paalæget skal rettes mod den, der har bevirket det ulovlige Forhold, thi derved vil man komme til at rette det mod den, som straffes for Foretagendet, hvilket efter

Paragraphen er enten Mesteren eller den Byggende, medens det Rigtige aabenbart er det, at Staten i denne Henseende kun bør holde sig til den Byggende. Det er meget naturligt, at Straffen paalægges Mesteren, naar han uden Bygherrens Duffe har udført et lovstridigt Foretagende paa egen Haand eller har udført et ham foreskrevet Byggeforetagende paa en lovstridig Maade; men det er ikke naturligt, at Staten med Hensyn til Ophævelsen deraf henvender sig til ham, thi det vil endog kunne stille sig saaledes, at han vil være ude af Stand til at gjøre det om, fordi vedkommende Bygherre, naar Byggeforetagendet er færdigt, endog vil kunne formene ham Udgang til Eendommen, og saaledes gjøre ham det umuligt at foretage den Forandring, som er ham paalagt. Det Rigtige er vistnok i saa Henseende, at man paalægger den Byggende at foretage Forandringen. Jeg har ikke for mit Vedkommende stillet noget Forslag til § 88, som jeg ved 1ste Behandling tillod mig at gjøre til Gjenstand for nogen Dmtale. Jeg har nemlig ment, at man med Hensyn til at tage Bestemmelse om Lovens Strafftræden vel kunde vente til 3die Behandling, indtil man saae, hvorvidt den ved 2den Behandling vilde undergaa væsentlige Forandringer eller ikke, hvorvidt man altsaa kunde vente, at den i en nær Fremtid vilde kunne gjøres færdig fra Nøgledagens Side eller ikke, men jeg har rigtignok ikke forandret min Mening om, at der er nogen Uoverensstemmelse mellem Paragraphens første og anden Del, og da jeg ser, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. E. Larsen) har stillet to Forslag angaaende en forandret Affattelse af § 88, vil jeg, hvis den ærede Minister ikke bestemt udtaler sig derimod, kunne stemme for disse Forslag, som ogsaa hæve den Uregelmæssighed, som jeg tror er tilstede. Om andre Punkter har jeg ikke stillet Forslag til Forandring. Ganske vist har jeg været i Tvivl, om man i denne Lov paa alle Steder har truffet det Rette, og om Loven i alle Punkter har holdt Skridt med Forholdenes Udvikling. Jeg skal saaledes eksempelvis anføre, at jeg har næret nogen Tvivl om, hvorvidt det er fyldestgjørende, naar man i § 10 vel har fordret et Verlag